

"L'electorat premia la unitat de l'esquerra"

Pilar Costa encapçalarà novament la llista unitària de l'esquerra pitiüsa en les autonòmiques del juny. I, si les enquestes encerten, pot ser la pròxima presidenta del Consell d'Eivissa i Formentera. Costa defensa una estratègia progressista conjunta enfront del PP.

Pilar Costa Serra, trenta-un any, advocadessa, nada a Eivissa, és l'estendard i orgull de l'esquerra pitiüsa. El 1996, al capdavant d'una candidatura unitària al Senat dels cinc partits progressistes illencs, va infligir la primera derrota al PP en moltes dècades. Ara, repetint la mateixa fórmula, aspira a presidir el Consell Insular pitiü després del 13 de juny. No pertany a cap partit, però està compromesa amb unes quantes ONG i representa el comú denominador del PSOE, els Verds, EU, ERC i ENE-PSM. Pilar Costa ha aconseguit d'entusiasmar l'electorat progressista i té possibilitats reals (segons les enquestes del PP) de derrotar una dreta que ara governa hegemoníicament les Illes.

—Eivissa i Formentera tenen un pes electoral important en el conjunt de les Balears. Pot canviar el color polític del govern balear una candidatura unitària de l'esquerra d'Eivissa i Formentera en les eleccions de juny?

—Naturalment, que el color de la comunitat autònoma pot dependre del resultat que hi hagi a Eivissa i Formentera. Aquesta candidatura unitària pot arrossegar els vots que, si els partits anassin per separat, serien abstencions o no se sap on anirien.

—Creu que coalicions com la que es farà a les Pitiüses, o la que vostè ja va presidir per al Senat l'any 96, totes dues a l'estil de l'Olivera italiana, són la fórmula d'èxit de l'esquerra avui dia?

—No m'atrevesc a posar exemples ni a generalitzar el que va ser la candidatura unitària al Senat del 96, o el que serà la candidatura de les autonòmiques vinents. El que crec és que a cada lloc, a cada territori, s'ha de buscar la fórmula més convenient per

a donar solucions o fer polítiques progressistes a les institucions. En el cas d'Eivissa i Formentera crec que aquesta és la fórmula necessària, però això no vol dir que aquest sigui un model que s'hagi d'extrapol·lar als altres llocs de l'estat espanyol o de les Balears. Ara bé, sí que se'n poden extreure algunes conclusions, després del resultat electoral que obtinguèrem al Senat, i és que els ciutadans varen premiar l'entesa i la unió de les forces d'esquerra.

Les altres vegades no solament no havia existit aquesta entesa, sinó que s'havia oblidat que l'adversari polític era el PP. Però jo tampoc no crec que això sigui un exemple a seguir a totes bandes, depèn de l'estratègia.

—Els onze punts d'avantatge amb què la candidatura unitària d'esquerra al Senat va superar el PP, són la demostració que la unió de l'esquerra no solament suma vots, sinó que els multiplica?

—Sí. El que passa és que jo no ho veig tan sols com una rendibilitat política en unes eleccions concretes, com van ser les del 96. Crec que allò va ser alguna cosa més. Crec que aquell 11% de diferència demostra que els ciutadans, quan varen veure que hi havia possibilitats de canvi real, s'hi implicaren i s'il·lusionaren. I no solament va passar això, sinó que després va sorgir una demanda perquè a les autonòmiques i locals

es fes això mateix. Se suposa que aquest avantatge de vots va venir del vot tradicionalment abstencionista i d'un vot indecís que es va il·lusionar per aquest moviment obert i ampli.

—El PP sol argumentar que el principal perill que té la unió de l'esquerra és precisament la seua diversitat. Es poden entendre bé socialistes, verds, independentistes...?

"Una candidatura única arrossega el vot que seria abstenció, si els partits es presentaven per separat."

"Dins el PP hi ha més colors que no dins l'esquerra, el que passa és que allò que els uneix no són objectius electorals, sinó econòmics."

JOAN COSTA

"Les formes més maquillades o més artificials de Matas poden agradar un sector del PP, però la política de fons és la mateixa que feia Canellas."

—Jo crec que això té una resposta clara i uns fets clars. L'any 96 ja ens acusaven d'això i deien que al cap de dos dies ja ens hauríem tirat els plats pel cap, i que, a mi, no em deixarien fer feina i que cadascú estiraria per al seu territori... I això no ha anat així, perquè en puc donar fe jo mateixa, i he pogut treballar amb tota llibertat i, a més a més, molt còmodament. Els partits han fet un exercici de responsabilitat molt gran i han prioritzat totes les propostes que perseguien una millora dels interessos comuns. I una altra cosa: no ha de fer por a ningú que l'esquerra sigui plural. Afortunadament, els partits amb ideologia única ja són història. És clar que som plurals, però això no vol dir que en casos concrets no hi hagi col·laboració i que no puguem anar coalitzats per tirar endavant aquestes polítiques des de les institucions. Precisament, el PP no és qui millor pot parlar d'això, perquè ells, d'una forma més aviat forçada, estan tots sota unes mateixes sigles, i allà dins hi ha més colors que no dins l'esquerra.

—És a dir, que el PP, també és un pacte, però de dretes...

—Sí, però jo no voldria equiparar el pacte de la

dreta amb el que vol fer ara l'esquerra, perquè crec que dins el PP hi ha molta més hipocresia i allò que els uneix no són els objectius electorals, sinó els objectius econòmics. I això és el que els té units.

—Com veu el panorama polític balear actual. Quines diferències hi ha entre el PP actual de Jaume Matas i el PP de Gabriel Canellas?

—Jo crec que, diferències de fons, no n'hi ha. Ho veim en les polítiques que fa el govern balear en tots els àmbits, des de política ambiental, urbanística, territorial a lingüística. No ha canviat respecte a Canellas. Poden haver canviat les formes, que a uns poden agradar més o menys. Crec que aquestes formes més maquillades o més artificials poden agradar un sector del PP, però la política de fons és la mateixa.

—El cas Sóller [el Suprem ha confirmat recentment l'absolució de Canellas], el cas Calvià, la pressió urbanística, etc., poden fer perillar la majoria del PP a les illes, o la gent no ho interpreta d'una manera tan negativa que vulgui canviar el seu vot?

—Sí que haurien de ser temes suficientment im-

"El règim especial de les Balears que va ser aprovat per majoria al Parlament de les Illes, va ser després completament mutilat quan va arribar a les Corts Generals."

portants, perquè recordem que la sentència del cas Sóller, tot i absoldre Canellas, recull, en els fets provats, que sí que va haver-hi delictes, el que passa és que havia prescrit. Que hi hagi una sentència d'aquestes sobre un ex-president de la comunitat autònoma és més que suficient perquè els electors no tornin a votar aquesta opció política. Però també hem de ser conscients que, per als ciutadans, aquests casos de corrupció, oimés ara que Canellas ha començat a perdre pes, queden una mica lluny. Però no hem d'oblidar que Canellas continua i que conserva un pes específic dins el PP de les Balears.

—*Com veu el règim especial que Matas ha impulsat per a les Balears? Felipe González va dir que era una mica absurd que una comunitat amb una renda per càpita tan elevada tengués uns avantatges així. Què n'opina?*

—No hi estic d'acord, amb aquestes declaracions. El que passa és que Matas no ha tengut la valentia d'explicar que el règim especial de les Balears que

va ser aprovat per majoria al Parlament de les Illes, va ser després completament mutilat quan va arribar a les Corts Generals. No té res a veure el règim especial que es va fer a Palma amb el que han aprovat a Madrid, el contingut del qual no diré que sigui zero, però sí condicionat a un munt de comissions d'estudi. L'aplicació real, no crec que l'arribem a notar els ciutadans de les Balears. Es parla de descomptes en els bitllets d'avió per als residents. Es cert que, això, ho recull el règim especial, però per demanar un descompte de residents no feia falta fer un règim especial. Jo crec que això va ser una capa de maquillatge més de les que fa servir en Matas, i en va fer bandera, però després no s'ha atrevit a dir quin és el contingut real del règim, que no té res a veure amb el que es va aprovar a les Balears. Aquell règim sí que crec que es justificava plenament per compensar la nostra insularitat.

—*Creu que la reforma de l'estatut d'autonomia aconseguirà elevar realment el sostre de competències de les illes?*

—A aquesta reforma de l'estatut, jo he estat la primera que hi ha presentat esmenes, perquè crec que no s'ha aprofitat per elevar d'una manera més contundent les nostres competències. Sí que és cert que es fa una passa endavant, però és una passa molt petita. I, a més a més, això, ho reconeixen tant el PP com el PSOE, que diuen que aquesta no és la reforma que volien, i s'ha desapropiat una cosa molt important, que és de dotar de més competències els consells insulars. El PP ha estat l'únic partit que no ha donat suport a aquesta qüestió. Tant IU com jo mateixa vam presentar-hi esmenes en aquest sentit, que el PSOE va abonar, i el PP es va quedar tot sol. I després et diuen que sí, que hi estan d'acord, però que ara no és el moment. I jo em demano: si ara que es fa aquesta reforma no és el moment, quan serà el moment? Aquesta petita passa que s'ha fet amb la reforma de l'estatut és totalment incompleta i veurem com en un futur no tan llunyà es tornarà a parlar de reformar-lo.

Joan Lluís Ferrer

ASSOCIACIÓ LLENGUA NACIONAL

Associació que té per finalitat principal contribuir al bon ús de la llengua catalana, aferrant-la i difonent-la en tots els àmbits dels Països Catalans a través de la revista Llengua Nacional

- Soci numerari:** quota anual: 6.000 pessetes. Els socis gaudeixen d'una sèrie d'avantatges.
- Subscriber protector:** preu anual 3.000 ptes.
- Subscriber regular:** preu anual: 1.800 ptes.

Associació Llengua Nacional
Bústia postal 24057
08080 BARCELONA

Telèfon: 93 456 88 79
Correu electrònic:
rsangles@intercom.es

Andrés Ferret: La Huella del Maestro

Andrés Ferret Sobral (Palma, 1940-1996) ha sigut el periodista d'opinió més important de les Balears durant la segona meitat del segle XX. Des de finals dels seixanta, en què s'incorporà a "Diario de Mallorca" com a editoralista i eix de la secció d'opinió, els seus escrits foren una imprescindible guia per a molts lectors. Aquest llibre reuneix una selecció dels seus articles.

Universitat de les Illes Balears

Història de les Illes Balears

Miquel À. Casanovas Camps

Síntesi actualitzada de la història de l'arxipèlag, des dels orígens del poblament humà fins a l'actualitat. Aquest llibre omple un buit notable a la bibliografia balear: oferir una visió de conjunt, divulgativa i alhora rigorosa, que incorpori les últimes recerques.

Editorial Moll
"Els treballs i els dies", 44